Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26485
Copyright: Admont, Benediktinerstift

prestare alij tne cernunt. quā quam
hoc ipsū peccati genus facillime credā
mus relaxari. Nam siquelib& culpa se
quenti mercede purgatur. quantō ma
gis hac facile abstergit quā merces ipsa
comitatur. multa mentiunt multaq;
fingunt homines ppt hominū laudem.
sicq; fit. ut & isti mentiendo peccant.
et eos quos laudant ad uane glē ruinā
pducant. Sic bene sibi conscius non me
tuit alij ēne lingue ēuitium. ita & qui
laudatur ab alio. ndeb& errorē alij t
ne laudis adtendere. s magis uī quisq;
testimoniū conscientie suae querat. cui
plus ipse psens ē. quā ille qui eū lau
dat. Opus enī suū unus quisq; pb&
ut ait apls. & tunc in se ipso quisq; glām
habebit. idē occulte in sua conscien
tia. ñ pala a mali tna lingua. s fecti
qui alta radice sunt fundati. & si flami
ne laudis ac uituperationis ut eūq
quasi ventorū interdū euruentur in
pulsi. funditus tam non da audie ci
ci ntur. s; pnī firmitate ra di